

Rozhodnutie

Disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Haralda Stiffela a členov JUDr. Zdenky Kohútovej a JUDr. Eleny Petrusovej, na ústnom pojednávaní konanom dňa 9. februára 2004 o návrhu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky na začatie disciplinárneho konania z 9. septembra 2003, proti sudkyňi Krajského súdu v [REDAKOVANÉ] JUDr. B [REDAKOVANÉ] T [REDAKOVANÉ], takto

rozhodol:

JUDr. B [REDAKOVANÉ] T [REDAKOVANÉ] nar. [REDAKOVANÉ] sudkyňa
Krajského súdu v [REDAKOVANÉ] bytom [REDAKOVANÉ]

uznáva sa za vinnú

z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov účinných do 31. októbra 2003, ktorého sa dopustila tak, že

ako zákonná sudkyňa Krajského súdu v [REDAKOVANÉ] v konkurznej veci úpadcu [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] spol. s r. o. [REDAKOVANÉ] IČO: [REDAKOVANÉ] vedenej na Krajskom súde v [REDAKOVANÉ] pod sp. zn. 4K 262/99, napriek skutočnosti, že voči jej osobe bola dňa 21. marca 2003 vznesená námietka zaujatosti konkurzným veriteľom pod č. 136 družstvo [REDAKOVANÉ] vec nepredložila Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie, ale vo veci konala ďalej a dňa 23. júna 2003 v označenej konkurznej veci vydala opatrenie pod číslom konania 4K 262/99-690, ktorým rozhodla o ustanovení osobitného správcu

t e d a

zavinene nespĺnila a porušila povinnosti sudcu.

Podľa § 117 ods. 8 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov účinných do 31. októbra 2003 disciplinárny súd **u p ú š ť a** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Odôvodnenie:

Minister spravodlivosti podal dňa 9. septembra 2003, pod č. 9868/2003-10 návrh na začatie disciplinárneho konania proti JUDr. B. T. sudkyňi Krajského súdu v pre disciplinárne previnenie sudkyne podľa § 116 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich, v znení neskorších predpisov, ktorého sa mala dopustiť na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Na základe tohto návrhu vykonal disciplinárny senát na ústnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obvinenej sudkyne, prečítaním všetkých listinných dôkazov a rozhodnutí v konkurze veci úpadcu spol. s r. o. po tretej predmetnej námietke zaujatosti sudkyne vznesenej dňa 21. marca 2003 veriteľom č. 136 – družstvo a súvisiacich listinných dôkazov predložených obvinenou sudkyňou a dospel k skutkovému záveru uvedenému vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Obvinená sudkyňa v písomnom vyjadrení k návrhu uviedla, že námietky zaujatosti podané dňa 28. novembra 2002 Ing. P. M. a dňa 23. januára 2003 Ing. D. M. boli obštrukčné, pretože poukazovali na okolnosti, ktoré spočívali v postupe sudkyne v konaní a Najvyšší súd vyslovil názor, že žiadne procesné pochybenia nezistil, preto nemožno považovať za dôvod vylúčenia sudcu okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní v prejednávanej veci. Keďže v poradí tretia námietka zaujatosti veriteľa z 21. marca 2003 sa dotýkala opätovne procesného postupu sudcu v konaní vo februári 2001, teda dva roky pred námietkou, a táto tretia námietka bola Najvyššiemu súdu známa, lebo sa nachádzala v spise, sudkyňa sa domnievala, že konajúci súd konal podľa § 15 ods. 2 O. s. p. a na opakované oznámenie tých istých skutočností neprihliadol, lebo o nich už rozhodol. Ďalej sudkyňa uviedla, že postupovala podľa § 15 ods. 2 O. s. p. veta tretia. Celé ustanovenie § 15 O. s. p. je z hľadiska členenia ustanovením, ktoré upravuje postup účastníkov a namietaného súdu /sudcu/. Ak teda v predmetnej druhej vete je uvedené, že na opakované oznámenie tých istých skutočností súd neprihliadne, je to ustanovenie, ktoré sa dotýka aj postupu namietaného sudcu a z ničoho nevyplýva, že toto ustanovenie sa vzťahuje len pre nadriadený súd. V opačnom prípade by predmetná veta bola bez akéhokolvek významu a nikdy by nebola do tohto ustanovenia zakomponovaná /novelou O. s. p. č. 232/1995 Z. z./.

Práve touto novelou sa totiž sledovalo spriechodnenie konaní v dôsledku opakovaných totožných námietok zaujatosti. Argumentovala aj tým, že v jej

súdnej praxi, ale aj v praxi kolegov sa opakovane stáva, že Najvyšší súd SR spis s predloženou námietkou zaujatosti vrátil len s prípisom /bez rozhodnutia/ s poukazom na ustanovenie § 15 ods. 2, tretia veta O. s. p. s tým, že je treba ďalej konať vo veci.

Obvinená sudkyňa následne ďalej poukázala na prax v konkurzných konaniach, kde nielen voči nej, ale aj voči iným konkurzným sudcom sú vznášané účelové námietky zaujatosti, ktoré sledujú prospech najrôznejších záujmových zoskupení. V konkurznej veci úpadcu [REDACTED] a [REDACTED] spol. s r. o. [REDACTED] ide o „čítankový“ príklad obštrukcie zo strany spoločnosti [REDACTED] a. s. Bratislava, ktorá bezplatne užíva od roku 1999 majetok úpadcu. Námietky zaujatosti voči konajúcej sudkyňi začali byť vznášané potom, ako voči správcovi konkurznej podstaty sudkyňa 18. novembra 2002 vydala opatrenie na uzavretie nájomnej zmluvy s užívateľom majetku úpadcu. Prvú námietku zaujatosti dňa 28. novembra 2002 podal Ing. P. [REDACTED] M. [REDACTED] druhú námietku zaujatosti 23. januára podal Ing. D. [REDACTED] M. [REDACTED] Ing. P. [REDACTED] M. [REDACTED] a Ing. D. [REDACTED] M. [REDACTED] sú podľa výpisov z obchodného registra spoločníkmi a konateľmi úpadcu, veriteľmi úpadcu a členmi predstavenstva, resp. dozornej rady spoločnosti [REDACTED] a. s. Bratislava, ktorá bezplatne užíva majetok úpadcu. Vzniká „bezprávny stav“ s paralyzovaným sudcom – vznášanými námietkami zaujatosti a nekonajúcim správcom konkurznej podstaty. Práve vydané rozhodnutie – ustanovenie osobitného správcu po vznesenej tretej námietke zaujatosti je úkonom súdu, ktorý nepripúšťa odklad, ktorý namietaný sudca je oprávnený vykonať. V konkurznom konaní o takomto neodkladnom úkone súd nerozhoduje predbežným opatrením, ale opatrením v rámci dohliadacej činnosti súdu. Predmetné rozhodnutie sudkyne po tretej námietke zaujatosti je preto potrebné považovať za takýto úkon, ktorý nepripúšťa odklad.

Na ústnom pojednávaní na svoju obhajobu sudkyňa uviedla, že sa nedopustila skutku tak, ako je uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania. V celom rozsahu sa pridržiavala svojho písomného vyjadrenia a zopakovala aj svoje vyjadrenia k jednotlivým námietkam zaujatosti tak, ako vyplývajú zo základného konkurzného spisu.

V záverečnom návrhu navrhovateľ zhodne s návrhom na začatie disciplinárneho konania navrhol uznať obvinenú sudkyňu za vinnú zo spáchania disciplinárneho previnenia a uložiť jej disciplinárne opatrenie – pokarhanie.

Obvinená sudkyňa v záverečnom návrhu uviedla, že v čase vznesenia tretej námietky zaujatosti bol konkurzný spis na Najvyššom súde, ktorý rozhodoval

o prvých dvoch námietkach vznesených Ing. M [redacted] a Ing. M [redacted] preto predpokladala, že ide o rozhodovanie o tej istej námietke v prípade tretej námietky, a preto nie je dôvod znovu predkladať spis na rozhodnutie o tretej námietke zaujatosti. Navrhla preto, aby ju disciplinárny súd oslobodil spod návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Po vykonanom dokazovaní na ústnom pojednávaní, vo vyššie uvedenom rozsahu, nemohol disciplinárny súd k podstatnej časti obhajoby sudkyne prihliadať, lebo vykonané dôkazné prostriedky preukázali, že ako konajúca sudkyňa Krajského súdu v [redacted] v konkurznej veci úpadcu [redacted] a [redacted], s. r. o. [redacted], vedenej na Krajskom súde v [redacted] pod spisovou značkou 4K 262/99 potom, čo veriteľ č. 136 [redacted] [redacted], vznesol voči nej dňa 21. marca 2003 námietku zaujatosti, urobila vo veci ďalšie úkony bez toho, aby spis predložila na rozhodnutie o námietke zaujatosti Najvyššiemu súdu. Išlo o opatrenie, ktoré vydala dňa 23. júna 2003 pod č. k. 4K 262/99-690 a ktorým ustanovila do funkcie osobitného správcu konkurznej podstaty Ing. R [redacted] M [redacted] so sídlom [redacted] Bratislava, pre odbor správy a speňažovania majetku. K tejto námietke zaujatosti sa písomne vyjadrila až 14. októbra 2003, ktorého dňa aj zaslala spis Najvyššiemu súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti s príslušnou predkladacou správou na rozhodnutie o odvolaní veriteľa Ing. D [redacted] M [redacted] z 22. septembra 2003 proti opatreniu z 23. júna 2003 č. k. 4K 262/99-690 o ustanovení osobitného správcu.

Z námietky zaujatosti veriteľa [redacted] vyplýva, že túto námietku veriteľ doručil Najvyššiemu súdu osobne dňa 21. marca 2003, teda v čase, keď konkurzný spis 4K 262/99 bol na Najvyššom súde, ktorý rozhodoval o prvej a druhej námietke zaujatosti. Najvyšší súd uznesením z 13. marca 2003, sp. zn. Ndob 792/02 rozhodol, že sudkyňa JUDr. B [redacted] H [redacted] /teraz [redacted] nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 4K 262/99. Zo záhlavia tohto uznesenia vyplýva, že Najvyšší súd ním rozhodoval o návrhu Ing. P [redacted] M [redacted] na vylúčenie sudcu. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že Najvyšší súd v skutočnosti rozhodoval o dvoch návrhoch na vylúčenie sudkyne z prejednávania vecí – Ing. P [redacted] M [redacted] a Ing. D [redacted] M [redacted]. Toto rozhodnutie Najvyššieho súdu bolo spolu s celým spisom sp. zn. 4K 262/99 vrátené prvostupňovému súdu – Krajskému súdu v Bratislave dňa 25. marca 2003. Ani zo záhlavia, ani z odôvodnenia tohto rozhodnutia Najvyššieho súdu nevyplýva, že by týmto rozhodnutím bolo rozhodnuté aj o tretej námietke zaujatosti vznesenej veriteľom [redacted].

Z ďalšieho uznesenia Najvyššieho súdu z 5. novembra 2003, sp. zn. Ndob 548/03 vyplýva, že o tretej námietke zaujatosti sudkyne, vznesenej veriteľom [REDAKOVANÉ] Najvyšší súd rozhodol tak, že sudkyňa JUDr. B. [REDAKOVANÉ] T. [REDAKOVANÉ] nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 4K 262/99.

Podľa § 14 ods. 1 O. s. p. sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Podľa § 15 ods. 1 O. s. p. ak sudca, o ktorého vylúčenie ide, s tým vysloví písomný súhlas, predseda súdu prideliť vec inému sudcovi. V tomto prípade sa vec nepredkladá na rozhodovanie nadriadenému súdu a vec prejedná a rozhodne určený sudca. Rovnako sa postupuje aj v konaní podľa § 36 ods. 1 a 3 a § 36b a § 36c.

Podľa § 15 ods. 2 O. s. p. účastníci majú právo vyjadriť sa o skutočnostiach, pre ktoré je sudca vylúčený. Tieto skutočnosti sú povinní neodkladne oznámiť súdu. Na opakované oznámenia tých istých skutočností súd neprihliadne, ak už o nich rozhodol.

Podľa § 16 ods. 1 O. s. p. o tom, či je sudca vylúčený, rozhodne bez zbytočného odkladu nadriadený súd v senáte. O vylúčení sudcov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodne bez zbytočného odkladu iný senát tohto súdu.

Uvedenými ustanoveniami, ktoré upravujú postup súdu pri vznesení námietky zaujatosti konajúcej sudkyne zo strany účastníka konania veriteľa – úpadcu, sa obvinená sudkyňa neriadila. Dôsledkom ich nerešpektovania bolo to, že vo veci po vznesení námietky zaujatosti urobila ďalšie úkony, ktoré nemožno považovať za také, ktoré neznesú odklad.

Konštantná prax súdov považuje za neodkladné úkony len také úkony, ktoré je potrebné dokončiť, aby nebola zmarená predchádzajúca činnosť súdu alebo účastníkov. Ďalšie úkony už sudca vykonávať nemôže, a to od okamihu, kedy sa o skutočnostiach odôvodňujúcich jeho vylúčenie dozvie. Výnimku predstavujú iba tie úkony, ktoré neznesú odklad. Tieto úkony spravidla vyplynú z konkrétnej procesnej situácie, budú závisieť aj od druhu prejednávanej veci. V konkrétnej prejednávanej konkurznej veci za neodkladné úkony možno považovať tie, ktoré neznesú odklad, pretože by mohla vzniknúť škoda na konkurznej podstate. V takom prípade by bolo možné považovať za neodkladný

úkon aj vydanie opatrenia z dôvodov, pre ktoré je možné vydať aj predbežné opatrenie na zamedzenie hroziacej škody. Medzi takéto opatrenie v konkurznej veci však nemožno zaradiť opatrenie o ustanovení osobitného správcu, ktoré obvinená sudkyňa vydala po vznesenej námietke zaujatosti. Ak sa javila potreba vydať neodkladné opatrenie na ochranu majetku úpadcu, takéto opatrenie možno považovať za neodkladné vo vzťahu k už ustanovenému správcovi konkurznej podstaty a nie ustanovenie ďalšieho správcu vo veci.

Disciplinárny súd sa nestotožnil s tvrdením sudkyne v tom, že nebolo potrebné spis predkladať na rozhodnutie o tretej námietke zaujatosti Najvyššiemu súdu preto, lebo na opakované oznámenie tých istých skutočností v námietke súd neprihliadne, pretože tretia námietka bola vznesená iným veriteľom úpadcu – družstvom [REDAKOVANÉ]. Prvé dve námietky boli vznesené inými veriteľmi, preto nie je možné vyvodiť, že tretia námietka zaujatosti sa týkala tých istých skutočností ako prvé dve námietky. Navyiac, obvinená sudkyňa predložila dodatočne aj tretiu námietku zaujatosti na rozhodnutie Najvyššiemu súdu. Najvyšší súd meritórne rozhodol uznesením z 5. novembra 2003, sp. zn. Ndob 548/03 tak, že ju nevyklúčil z prejednávania a rozhodovania veci.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného disciplinárny súd uzaviera, že zo strany konajúcej sudkyne JUDr. B. [REDAKOVANÉ] T. [REDAKOVANÉ] išlo o zavinené nesplnenie ako aj porušenie povinnosti sudcu v zmysle § 116 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov lebo nesplnila svoju povinnosť, ktorú jej ukladajú citované ustanovenia § 14, § 15, § 16 O. s. p. o postupe súdu po vznesení námietky zaujatosti, a to predloženie veci bez zbytočného odkladu na rozhodnutie nadriadenému súdu a porušila povinnosť sudcu, keď po vznesení námietky zaujatosti urobila také úkony, ktoré odklad pripúšťali.

Pri rozhodovaní o tom, či treba sudkyňi uložiť disciplinárne opatrenie vychádzal disciplinárny senát z nasledovných úvah :

Zo skutkových okolností okolo tretej námietky zaujatosti vyplynulo, že tretia námietka zaujatosti bola osobne doručená veriteľom [REDAKOVANÉ] na Najvyšší súd v čase, keď Najvyšší súd rozhodoval o prvej a druhej námietke zaujatosti. V záujme rýchlosti konania mohol Najvyšší súd krátkou cestou vyžiadať príslušné vyjadrenie sudkyne k tejto námietke zaujatosti a súčasne o nej aj rozhodnúť, bez toho, aby vracal spisy procesnému súdu. V uznesení Najvyššieho súdu z 13. marca 2003, sp. zn. Ndob 792/02, ktorým rozhodoval o prvej a druhej námietke zaujatosti vznesenej Ing. P. [REDAKOVANÉ] M. [REDAKOVANÉ] a Ing. D. [REDAKOVANÉ] M. [REDAKOVANÉ]. Táto skutočnosť vyplýva iba z odôvodnenia rozhodnutia.

Aj toto pochybenie Najvyššieho súdu mohlo mať za následok dezorientáciu sudkyne.

Disciplinárny súd zohľadnil v týchto súvislostiach aj zrejmu snahu niektorých veriteľov úpadcu predlžovať konkurzné konanie opakovanými námietkami zaujatosti voči konajúcej sudkyňi, a to zo strany Ing. P. M. a Ing. D. M. ktorí podľa výpisov z obchodného registra sú spoločníkmi a konateľmi úpadcu a boli aj členmi predstavenstva a dozornej rady spoločnosti a. s. Bratislava, ktorá užíva majetok úpadcu. Práve rozhodnutím vydaným po vznesení tretej námietky zaujatosti obvinená sudkyňa ustanovila osobitného správcu, ktorý mal preveriť efektivitu uzatvorených nájomných zmlúv.

Preto pri hodnotení charakteru disciplinárneho previnenia prevážili skutkové okolnosti, ktoré preukázali, že konanie sudkyne bolo menej závažné, vzhľadom na uvedený spôsob konania a mieru jej zavinenia. V konečnom dôsledku o tretej námietke zaujatosti bolo rozhodnuté nadriadeným súdom tak, že JUDr. B. T. nebola vylúčená z prejednávania predmetnej konkurznej veci. Preto ani jej následné rozhodnutie vydané po námietke zaujatosti o ustanovení osobitného správcu nebolo materiálne chybné. Navyiac, keď Najvyšší súd aj o odvolaní veriteľa Ing. D. M. proti opatreniu o ustanovení osobitného správcu rozhodol uznesením z 5. novembra 2003, sp. zn. 3 Obo 246/03 tak, že toto opatrenie potvrdil.

So zreteľom na uvedené skutočnosti disciplinárny súd dospel k záveru, že sudkyňi nie je potrebné ukladať disciplinárne opatrenie, a preto podľa § 117 ods. 8 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia. Toto rozhodnutie považoval za postačujúce vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti zo strany sudkyne, spôsob jej konania a konkrétnu mieru zavinenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Včas podané odvolanie má odkladný účinok. Odvolanie môže podať sudca, proti ktorému sa disciplinárne konanie vedie a orgán, ktorý návrh podal /§ 13 ods. 1, 2 písm. a/, c/ zákona číslo 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov/.

V Bratislave 9. februára 2004

Za správnosť vyhotovenia: *Harald Stiffel*, v. r.
predseda disciplinárneho senátu

